

Redakcja i Administracja
Warszawa
ul. Warecka 7—Tel. 5.0670
K r a k ó w
ul. Sw. Tomasza 11-a
Telefon 103.10

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ
WYCHODZI CODZIENNIE RANO
WYDAWCA: RADA NACZELNA P. P. S.

Cena 10 groszy
za numer
Miesięcznie 2.50
Złotych
Zagranicą 5.60
Konto P.K.O. w Warszawie Nr. 29.129
Pozostaw Przekazy Rozrachunkowe
Biuro Poczty Warszawa I Nro. 110

Warunki prenumeraty, w Krakowie z odniesieniem miesięczną zł. 2,50, na prowincji miesięczną zł. 2,80, zagranicą zł. 5,60. Za zmianą adresu 50 gr.
Łany ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie gr. 40, niebieski do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobna za wyraz 20 gr. Pozostawianie i zofiarowanie pracy bezpłatnie
Ogłoszenia tabelaryczne o 30 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-tię spalwoty. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Pamięci bohaterów w
Tow. tow. Barona i Dzierzbickiego

HENRYK BARON.

Klasa robotnicza składa w hołdzie najdzielniejszemu z dzielnych, Henrykowi Baronowi i Tadeuszowi Dzierzbickiemu, swe najserdeczniejsze uczucia. A prawdę rzekł za ty robotniczy pochodzą na miejsca pamiętkowe, związane z bohaterką walką, powinna kraj nasz, aby Polska, a obok czerwonych sztandarów powinny się pochylać i sztandary państwowe. Na świętanych wzorach Barona, Dzierzbickiego wychowywała się powstają nowe pokolenia. Może wtedy nie mielibyśmy tylu smutnych objawów, których nam nie szczeni doba współczesna. Pamięć bowiem należy, że Baron i Dzierzbicki zdobyli ołtarz ze swego młodego życia dla wyzwolenia ojczyzny naszej z niewoli. Zanim mogli do walki ruszyć oddziały młodych polskich żołnierzy, prowadzić musieli tę walkę samotni rycerze, którzy chorzliwe mlecznie własnego społeczeństwa przerywali kłukiem swych rewolucyjnych bomb. Ich rola była pionierska. Ich odwagę czyni stowarłowali dopiero drugo następców. A że walkę o wyzwolenie narodu wzięli w jedną nierozwalną całość z walką o wyzwolenie społeczne, to w żądnym razie nie pomniejsza ich roli, to czyni ich ideologicznie szlachetniejszą, konsekwentniejszą i wspanialszą. Baron i Dzierzbicki reprezentowali to, co w społeczeństwie polskim było najlepszym, najwartościowszym. Baron, dzielco robotniczej Warszawy, umyślał wielkie, rewolucyjne wartości tkwiące w klasie pracującej, nie tylko że wyrażał jej pragnienia i dążenia, ale był żywym, niezaprzecznym dowodem jej potężnej siły dynamicznej. Dzierzbicki, młody inżynier, przedstawiał głęboką ideeowość młodej inteligencji polskiej, która bez wahania przyłączyła się do klasy robotniczej, która razem z nią stąpiła pod czerwonymi sztandarami walki o niepodległość i socjalizm.

Baron i Dzierzbicki byli członkami Polskiej Partii Socjalistycznej. Walczyli i zginęli w jej szeregach. Bohaterską śmiercią przypieczętowali wielomkę jej idiom. Należenie do PPS. to jest bowiem coś więcej niż należenie do partii politycznej. To udział w formacji bojowej, to czynne uczestniczenie w walce. W owe czasy, tak jak i dzisiaj, pewne stery społeczeństwa polskiego dopatrywały się w tej walce podstępów „masońskich” i roboty „żydowskiej”. Nie mniej historia wypowiedziała już w tej sprawie swój sąd bezapelacyjny. Przynależność do PPS. okrywa chlubą. Każdy, kto choćby najrobiec w niej popasał, choćby potem najdalej odszedł, podnosi dziś z dumą fakt tej przynależności w swej biografii. A jeżeli tak jest, składają się na to przede wszystkim dwie przyczyny: WIEDZA ZWYCIĘSKA IDEOLOGII PPS., która stała się drogą historyczną narodu polskiego, po drugie zaś WSPANIAŁE CZYNY ludzi rodzaju Barona i Dzierzbickiego, dla których ta ideologia stała się pochodnią działania.

Zaledwie kilka miesięcy. Ale tych kilka miesięcy zakończonych najwspanialszym akordem bohaterstwa śmiera, wystarczyło, aby wprowadzić ich do polskiego Pantheonu. DZIERZBIKI, wychowanek szkół warszawskich, dyplomowany w Paryżu, posiadał wielkie zdolności, pozwalające rokować najpewniejsze nadzieje naukowe i zawodowe. Ale wystarczyło pierwsze wstąpienie do szeregu sił rewolucyjnych w kraju, aby odrzucił te perspektywy całkowicie, aby zerwał bez namysłu z drogi kariery do podziemi rewolucyjnej konspiracji i walki. Plonął chęcią czynnej, bezpośredniej walki. Tymczasem partia zgądała od niego, aby oddał jej przede wszystkim na usługę swą wiedzę techniczną Polconu, mu fabrykację bomb. Wziął do tej pracy całą zaśobę swych zdolności. Był nie tylko technicznie wykonalny. Objawił również swą inwencję twórczą. W laboratorium swym prowadził w najprymitywniejszych warunkach dzieło stworzenia, które pozwoliło w rezultacie na znaczne powiększenie siły wybuchowej bomb. I wenczas Dzierzbicki okazał najistotniejszą głębię swej zapalnej, odważnej duszy.

Zażądał dla siebie prawa do udziału w samej, bezpośredniej walce. Ręka, która wykonała bombę, chciała nią sama pokierować. I około 19 maja 1935 roku Tadeusz Dzierzbicki z bombą w ręku czekał na werandzie cukierki na ul. Miodowej 6, na przejazd powozu general - gubernatora, aby cisnąć bombę w gen. Maksymowicza. Wśród wielu akcji bojowych organizowanych przez partię była to akcja najważniejsza. Była to rozprawa nie z pierwszym lepszym zbrojcem, czy żołdakiem carskim, tylko z mierzeciem, w głowie symantur corkiego w tym kraju, był to uderzenie w naczelny symbol niewoli. Zamach nie udał się. Udaromniła go haniebna zdrada. Dzierzbicki nie doczekał się na przyjazd powozu, natomiast znalazł się oko w oko z policją, pragnącą go ująć. I wtedy nastąpiła bohaterka decyzja. Huk bomby oddzielił dzielnego bojowca od jego przelatając. Zginął on i zginął on. HENRYK BARON wyrwał z robotniczej dzielnicy Warszawy. W szkółce rządowej nauczył się nienawidzić ucisku zaborczego, przywarście pracy robotniczej nauki, który się nienawidził ustroju wyzysku kapitalistycznego. W pro-

gramie PPS. znalazł odpowiedź na wszystkie dręczące go pytania. Stąpił w jej szeregach i został bojowcem. Przez kilka tygodni na czcze swej bojowej pladki prowadził niebłaganą walkę zbrojną z władcami carskimi. I na przagnął dokonać centralnego zamachu, i on czekał z bombą na przejazd general - gubernatora, którym był wówczas gen Skalon i on się go nie doczekał. A potem z rewolwentem w ręku potykał się oko w oko ze skłonił systemu, z rewolwentami i skłokowymi, z żołnierzami i kozakami, napadał na posterunki, na cyrkuli, na sklepy monopolowe. Z ręki jego zginęło kilku wrogów. Tepił ich bez miłosierdzia. W krwawą środę wrzucił do cyrkuli wojskiego na ul. Chłodnej dwie bomby. Ramy odłamkiem bomby w rękę potykał. Udało mu się wykręcić przecięnie skomponowaną opowieść. Wracca na wolność i leczy przez kilka tygodni swe rany w Gałce. Gdy wyzdrowiał wrócił do Warszawy. Tam padał jednak ołtarz zdrady i przepadku. Zdrady, gdyż jeden z towarzyszy wyjawiał jego czyny; przypadkiem, gdyż policja szukała kogoś innego, przytępiała go w dawnym jego mieszkaniu na Grzy-

TADEUSZ DZIERZBIKI.

bowskiej 68a. Śmierć Barona nie była jednak wynikiem ani zdrady, ani przepadku, ale podobnie jak Dzierzbickiego, jego świadomej woli. Baron oddał swe życie za honor partii, w wysokim poczuciu swej odpowiedzialności za los walki. Dozwolone zabrane przeciw niemu wystarczyły załadowe na ferowanie jakiejś niezbyt groźnej karze administracyjnej. Ale Baron dowiedział się, że zdradził jeden z jego piątki. Tej hańby nie mógł znieść. Zabolęta go ona do głębi. Gdy więc w ochranie skonfrontowano go oko w oko ze zdradą, mimo, że ów obświadczył, że go nie poznaje, odrzucił dędkę ratunkową, odwrócił się z pogardą od domniściciela, i przynajmniej do wszystkich swych czynów. „Wiem, że z wyroku waszego na szubienicy zawieszony, mówili przed sądem, ale i dędkę nie powieszcie. Nie w waszej jest moc. I zwyciężyła wielka idea proletariatu”. Proszę być jego słowa. Wskazuje gatem na portret caraki zaowładniał bliki koniec jego go jego stgu. „Wysł wyszyscy zginiecie, lud was zadusi i powywie-sza, zakopają was, a mogły waszsz będą pokryte hańba. Każdy będzie na nie opłuwac”. W wspaniałym, prośba robotniczą mową pismnych listach wczwał towarzyszy do dalszej, wytrwałej walki i 9 maja 1937 r. zginął na SZUBIENICY. A miał wtedy lat dziewiętnastu. Maszy pracujące, które stoją dziś w walce o Polskę demokratyczną, w której lud polski będzie gospodarzem, mają pełną świadomość tego, że kroczą ku ideałom, za które te życie swe dali Baron, Dzierzbicki i tylu innych. Wielkie wartości przez nich reprezentowane są wartościami, które re wydobytą się ze społeczeństwa na wierzch wielkie idee wolności i sprawiedliwości. ADAM PROCHNIK.

Nagranicy Niemiec i Czechosłowacji

Nowe incydenty — Międzynarodowa komisja udaje się do Sudetów
Międzynarodowa Komisja Hitlerowcy donoszą o nowym incydencie na granicy

Korespondent PAT. dowiaduje się, że dwukrotnie rozmowy ambasadora niemieckiego w Londynie von Dirckensa z lordem Halifaxem w dniu wczorajszym, dotyczyły planu wysłania do obszaru sudeckiego komisji obserwatorów, którzy by na miejscu mieli bacznie oko na wszystko, co się dzieje. Rząd brytyjski uważa wyślanie takiej komisji za celowe, a rząd niemiecki ma również się z tą myślą zgodzić. Powołany wyboru, jakie odbyły się w ubiegłą niedzielę, dotyczyły tylko 10 proc. wyborców na obszarze sudeckim, przeważa część zaś wyborców składać będzie swoje głosy dopiero w nadchodzącej niedzielę, oraz 12 czerwca, wysłanie w najbliższych dniach na obszar sudecki Komisji obserwatorów uważane jest za posunięcie celowe, które będzie w stanie zapobiec zejściom.

Niemieckie Biuro Informacyjne donosi, że w miejscowości Elbogen, na obszarze Niemców sudeckich żołnierz czekał, stojący na moście, strzelił w nocny do milicjanta partii niemiecko - sudeckiej, który zbliżył się do mostu. Strzał chybił. Okrągłe biuro partii niemiecko - sudeckiej złożyło protest władzom czeskim.

Cwiczenia wojsk czeskich na granicy niemieckiej

Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Drezna: Z pogranicza czesko - niemieckiego donoszą o trzech wypadkach naruszenia granicy przez samoloty czeskie, które przekroczyły granicę niemiecką pod Gross-Schoenau (w pobliżu Zittau), pod Hinter-Herndorf (góry Gelbsandstein) i pod Klingenthal (okręg Vogtland). W pobliżu granicy niemieckiej odbywają się ćwiczenia wojsk czeskich.

Prezydent Cardenas oskarża magnatów naftowych Po strumieniu rewolwy gen. Cedillo w Meksyku

Prezydent republiki meksykańskiej Cardenas oświadczył w San Luis, że powstanie gen. Cedillo może być uważane za zlikwidowanie. Równocześnie prezydent wystąpił raz jeszcze przeciw towarzyswom naftowym, które czyni współwinnymi ostatnich wydarzeń. Minister obrony meksykański podał do wiadomości, iż przeszedł 1.200 zwolenników gen. Cedillo poddało się wojskom rządowym, Minister usunął z szeregów armii plk. Neto, b. gubernatora stanu San Luis, oraz wszystkich oficerów, którzy stanęli po stronie gen. Cedillo.

Dziś Warszawa składa hołd pamięci bohaterów-bojowców — ttów. BARONA i DZIERZBIKIEGO

Cała nasza Partia, ogół robotników - socjalistów, wszystkie nasze związki i organizacje łączą się z hołdem Stolicy. PAMIĘCI BOHATERÓW CZESC!

W cieniu swastyki

Terror hitlerowski w kraju sudeckim

Tow. Saxe, referent polityki zagranicznej w „Peuple”, belgijskim organie centralnym socjalistów, u dał się do Czechosłowacji, celem zbadała sytuację na miejscu. Z cyklu jego artykułów, które ukazywały się dotąd, zamieszczamy najciekawszy, o stosunkach w kraju sudeckim.

Wystarczy dwóch godzin jazdy automobilem, by z Pragi znaleźć się w niemieckiej części kraju.

ność na wiecu, ryzykuje utratę pracy i prześladowania. Ale mimo to, przyszli, by zamianować przed wszystkimi, nie wyłączając futrzyczych kałców, że nie uda się zabić socjalizmowi w sercach robotników niemieckich.

Jakże gorzkie skargi usłyszeł w rozmowach z tymi mejnymi ludźmi! Rzecz nie dałoby się oni, jedyni obywatele tamtego okręgu, objąć wobec państwa czechosłowackiego.

kuje państwo czechosłowackie, a policjanci czescy, obecni przy tym, nie mają nic do powiedzenia.

Jednocześnie odbywa się akcja antyżydowska, z piktowaniem, umieszczaniem uczniów na osobnych lawkach itd. Słowem, hitlerowski rząd totalny są już obecnie prawie zupełnie wprowadzane na obszarze czechosłowackim. Jeśli dalej rzeczy tak pójdą, to sprawa autonomii, przestanie istnieć: sama autonomia będzie faktem dokonanym. Już poseł helenowski Neuwirth oświadczył na zebraniu publicznym:

„Niemcy sudeccy od tej chwili mają swą autonomię. Nie chodzi już o to, by nam ją dać, ponieważ mamy ją już. Chodzi o zmierzlenie form i formulek prawnych, by określić stan faktyczny już istniejący”.

Na pobliżności władz czechosłowackich w kraju sudeckim starają się jedno z najpoważniejszych zagrożeń dla kraju i Rządu. Jest źródłem goryczy i rozpaczy dla elementów lojalnych, zgadzających gwałtownie środków obrony. Dają jednak, że niektóre oznaki zdają się wskazywać, iż Rząd w ostatnich dniach jak gdyby odżył się wreszcie. Ale zobaczmy dalej, że chodzi tu o zagadnienie polityczne dość złożone i poważne.

Persil
pierze wszystko!

Wzrost Zakładów Polskiej Sp. Akc. Persil w Włocławku
Do moczenia bielizny „Henko”

Wacnego, są zupełnie opuszczeni przez państwo i oddani na pastwę swych wrogów, którzy są także wrogami państwa.

Cierpią, gdy traktuje się ich publicznie, jako zaprzędzonych Czechom, jako zdrajców narodu niemieckiego. Zdarzało się, że państwowe agencje policji, które aresztowali heleniłowców, maltretujących socjalistów, byli karani przeniesieniem w inne miejscowości. Nie ma obrony przed wydaleniem robotników anty - heleniłowców, lub szczykami przedsiębiorców. Swastykę nosi się publicznie, mimo że jest zabroniona. Zomleńcze posuwają się do tego, że zabijają oficerów okrytych „Heil Hitler”, a nie im za to nie robią. Na wiecach tłum gwałtownie atakują, są zupełnie opuszczeni przez państwo i oddani na pastwę swych wrogów, którzy są także wrogami państwa.

W krótkim czasie, zwłaszcza od aneksji Austrii, powstał w tej części kraju sytuacja prawie nie do wiary. Jest tak, jak gdyby dzielnicą ta już nie należała do państwa czechosłowackiego. Ludzie Heleni na zachowują się, jak panowie sytuacji, organizują oddziały szturmowe, przywiązują sobie funkcje polityczne i terrorystyczną ludność niemiecką, odmawiającą „związanie swastyki się”. Wszystkie partie burżuazyjne, agrarzysty, jak katolicy, skupiły się przed Heleni. Jedynie socjaliści niemieccy stawiają mu odwagę czoła, ale duża część robotników dała się nastrozyć, aczkolwiek nie przeszli do obozu wroga.

Terror jest taki, że często socjaliści i związkowcy nie śmiały się pokazać na ulicy, z obawy przed gwaltami, że robotnicy, wierni demokracji i socjalizmowi, padają ofiarami napaści, nie znajdują skutecznej pomocy ze strony władz.

Przedsiębiorcy, technicy i urzędnicy w przemyśle i handlu, którzy, prawie wszyscy przeszli do Heleni, zmuszają robotników i niższych urzędników do opuszczenia organizacji socjalistycznych, a opornych pozbawiają pracy. Wszy stkie środki są dobre, jeśli prowadzą do celu: brutalna siła fizyczna, ma groźby, przekupstwo. Zręczna propaganda szerzy wśród całej ludności wiarę, że za kilka dni lub tygodni Hitler będzie rządził w kraju i że ci wszyscy, którzy zawzawa nie staną po jego stronie, podzielą los antyfaszystów austriackich. Temu lub innemu socjaliście obiaruje się pracę lub awans w nagrodę za zdradę.

Nie brak ludzi słabych, którzy niegdyś naciskowi propagandy. Tym bardziej, że nigdzie nie znajdują obrony przed terrorem. Eksplacuje socjalizmowi, którzy z bardzo rzadkimi wypadkami ponowiali wieni sprawę, nie mogą ludzi ani nastrożyć, ani im nie obiecywać. Mogą tylko apłować do mestwa, honoru proletariackiego, godności ludzkiej.

I trzeba przyznać, że tysiące i tysiące młodych robotników niemieckich sławia kierownicze czoła strażniczej kampanii klęsk i gróźb. W sowaryzacje tow. Jakscha, nieznorodowanego przewoźcy socjalistów niemieckich, i ponownie polskiej Partii Pracy, tow. Noß-Bakera, udaliśmy się na wielki wiec socjalistyczny w Chomotowie, miasteczku przemysłowym, o 40 tys. mieszkańców, z których 90% to Niemcy. Przybyło z górą 1500 osób. Rzadko byłimy świadkami podobnego widowiska: twarze zępałone, lecz zacięte; mężczyźni i kobiety, którzy przyszli na wzywaniu swego przewoźcy, by okazać swą wierność i wiarę mimo wszystko — w przyszłość. Wiedzieli, że argumenty, nawet najjaśniejsze już się nie liczą, że się już znajdują na progu panowania siły brutalnej. Wiedzieli też, że każdy z nich, przez samą obec-

PRACOWAĆ ZARABIAĆ OSZCZĘDZAĆ!

Oto trzy konieczne warunki spokojnego jutra.

3 miliony obywateli powierza PKO swoje kapitały. Ogólny stan wkładów wynosi 1 miliard i 49 milionów złotych. Ilość książeczek oszczędnościowych przekracza 3 miliony.

PKO stoi na niewzruszonych zasadach: PEWNOŚĆ - ZAUFIANIE

KĄDY URZĄD POCZTOWY JEST ZBIORNICĄ PKO

Uchwalenie projektu Roosevelta

o czasie pracy i regulacji płacy w Ameryce

Rzecz Prezentantów Ameryki przybra 314 głosami przeciwko 87 projekt ustawy o ustaleniu pięcioletniego czasu pracy i o czasie pracy, jak wiadomo, projekt ten jest jedną z ważniejszych części programu przedłożonego Roosevelta. Według projektu, dla wszystkich stanów z niedzielnymi wyjątkami wprowadzona zostaje płaca przeciętna w wysokości 25 centów za godzinę w pierwszym roku, zaś w następnym, zaśa corocznie podwyżka o 5 centów za godzinę aż do 40 centów. W pierwszym roku czas pracy nie może przekraczać 44 godzin tygodniowo, po drugim roku wynosi on 40 godzin tygodniowo. Reprezentanci stanów południowych głosowali niemal jednomyślnie przeciwko przedłożeniu rządowemu, obawiając się bowiem podwyższenia niskich płac, dla robotników murzyńskich. Reprezentanci zaś stanów północnych mają nadzieję, że przez uchwalenie usta-

wy, usunęty zostanie konkurencja stanów południowych dla przemyślnictwa północnego.

Codreanu broni się

W procesie przedwójce Żelaznej Gwardii Codreanu, dzień wczoraj się upłynął na badaniu świadków obrony. Na wstępie oskarżony oświadczył, iż nigdy nie aprobował zabójstwa prezesa rady ministrów Duca i przypominał, iż uniewinnio ny został w procesie o zabójstwo prefekta w Jassach i premiera Du-

Austria została „uszcześliwiona”

norymberskimi ustawami rasowymi

Diennik urzędowy Rzeszy ogłasza zarządzenie wprowadzające norymberskie ustawy rasowe na terenie B. Austrii. Jednocześnie obowiązywać będą również: ustawa o obywatelstwie Rzeszy, ustawa o ochronie krwi i honoru nie-

mieckiego z dnia 15 września 1935 r. Austria została „uszcześliwiona” norymberskimi ustawami rasowymi. Diennik urzędowy Rzeszy ogłasza zarządzenie wprowadzające norymberskie ustawy rasowe na terenie B. Austrii. Jednocześnie obowiązywać będą również: ustawa o obywatelstwie Rzeszy, ustawa o ochronie krwi i honoru nie-

Tajemnicze włamanie

do mieszkania namiestnika Austrii

W r. 1937 wysiedlono z Palestyny 2,375 osób, w tej liczbie 157 Żydów, z których 95 wysiedlono za nielegalny pobyt w Palestynie.

wali oni rozbić kasę, w której znajdowało się kilkadziesiąt tysięcy marek, oraz rozmaite ważne dokumenty. Komunikat nie podaje czy im się udało.

MEZCZYŹNI WOLA
BLONDYNKI !!!

BLONDSAL
SPECIALNY SHAMPOON
DLA BLONDYNEK

RYNEL'S COSMETIQUE

Nowy projekt rozwiązania zagadnienia Palestyny

Z Jeruzolimy donoszą, że Emir Transjordanii złożył komisji brytyjskiej projekt rozwiązania zagadnienia palestyńskiego. Projekt ten przewiduje przyłączenie Palestyny do Transjordanii, przy czym w parlamencie utworzonego przez połączenie nowego państwa Żydzi otrzymałby proporcjonalne przedstawicielstwo.

Z statystyki departamentu migracyjnego Palestyny wynika, że w 1937 r. przybyło do Palestyny 10,536 imigrantów żydowskich. Z cyfry tej 35 proc. przypadła na emigrację z Polski.

Obłąkana „czystka” trwa

Według dotychczasowych danych o rezultatach wyborów do organizacji partyjnych w Moskwie, wybrano 695 nowych sekretarzy komitetów partyjnych i 746 organizatorów partyjnych na ogólną liczbę 4,327.

W tym samym okresie nabyło obywatelstwo palestyńskie 9,025 osób, w tej liczbie 9,832 Żydów.

Od Administracji

Przypominamy wszystkim pp. Prenumeratom o odnowieniu prenumeraty na miesiąc m a j r. B. kwartał II.

Wpłacać prosimy na konto P. K. O.

Na gorąco rada jedyna — „PINGWINA”

Za dwudziestkę kup

Milion dla Wilna

Szeszacie usmiechnęło się niezamownie. Szeszać z kolei, a pierwszy milion nowego podziału losów na pięć części, milion złotych pał w ostatnich dniach cięgnięcia czwartej klasy esterzestwiej pierwszej Loterii Klasowej na nr. 128215 w Wilnie.

Wyjaśnienie

Da uniknięcia nieporozumień stwierdzamy, że podpis „ERICK BROST” nie jest podpisem tow. ERICKA BROSTA, byłego posta do Volkszagu Gdnaska; jest to przypadkowy zbięk pseudonimu naszego korespondenta z nazwiskiem znanego towarysza gdnaskiego, przybawającego się przez pozagranicami Gdnaska.

Usiłowano porwać lorda Nuffielda

Usiłując nocą usiłowanie porwać pod Oxfordem słynnego magnata, brytyjskiego przemysłowca samochodowego i filantropa, lorda Nuffielda. Po zamknięciu fabryki w Cowley pod Oxfordem, lord Nuffield.

nie posiadamy jeszcze dokładnych szczegółów, dotyczących osób, obarczonych tak niegodziwie przez Portu-

Samolot w płomieniach

10 ludzi splonęło żywcem

Z Cleveland donoszą, że w śladzie Ohio spadł wczoraj rano obłędny samolot pasażerski, który natychmiast stanął w płomieniach. Wszyscy pasażerowie, jak również załoga, splonęła żywcem. Do tychczas brak bliższych szczegółów o katastrofie. Liczba ofiar wynosi 10 osób. Samolot posiadał 21 miejsc pasażerskich oraz 3 ludźmi załogi.

zbiłki! tuki ZDROWATKI gily

Rolęj papierowy, wypchany bezproszki 15% tytoniu do wnętrza natęka. Tytoń utrzymuje się o wate, która przez dopalanie papierni i się, wyrzucając niekiedy i kasetki. „ZDROWATKA” ma smolek silny, smolek przegrodę. Przegrodę podtrzymują szalenie waty, nie dopuszczając tytoniu do wnętrza szalki, dzięki 15% oszczędności na tytoniu. Potężna ilość waty alkalicznej tworzy szalenie filtry i ma własność wyłaniania z dymu alkalików smolek — kwasy ch. Patent 11853.

Fabryka „Arab” „JOZEF PRACIĆ”, Warszawa, Stalowa 35. Tel. 10-14-15.

Legenda Scotland Yardu

najbardziej znanej centrali policyjnej świata

Scotland Yard jest chyba najbardziej znaną centralą policyjną na świecie. Zawdzięcza to zarówno swoim rzeczywistym zasługom przy wykrywaniu zbrodni i przestępstw, jak i niesłychanie popularnej literaturze kryminalnej, w której utworach inspektorzy ze Scotland Yardu odgrywają tak często rolę bohaterów. Atmosfera romantycznej tajemniczości otacza Scotland Yard koszmarnie rzucanych informacji o jego organizacji i pracach.

Magnetyzm Scotland Yardu sprawia, że corocznie wielką ilość młodych ludzi marzy o objęciu posady inspektora tej instytucji. Marzenia są talwiejsze od rzeczywistości. Na to, by zostać inspektorem, trzeba specjalnego talentu, całej masy wiadomości teoretycznych i praktycznych, prawdziwej odwagi, zimnej krwi, bystrości, sumiennego przygotowania, treningu sportowego i w ieu jeszcze innych właściwości. Najważniejszą z nich jednak może być bezinteresowność.

Młody człowiek zgłasza się do Scotland Yardu, zapisując jego na zwisko i adres, informując się dyskretnie o jego przeszłości, a wieść wyznaczają mu termin wstępnego egzaminu. Tam podają mu do wiadomości, czego się musi nauczyć, jeśli chce być przyjęty i podają wysokość wynagrodzenia, które jest tak skromne, że część

kandydatów rezygnuje natychmiast z policyjnej kariery. Ale są tacy, którzy trwają przy pierwotnym planie.

Gi poddani zostają egzaminowi z gimnastyki i wytrzymałości fizycznej, bada się ich zdolność logicznego myślenia, przyłomność umysłu, zinną krew, dar wyciągania wniosków, poziom inteligencji, szybkość formułowania sądów i reakcji na wrażenia. Ci, którzy okaza się nieodpowiedni, zostają wyeliminowani, a reszta przechodzi przez kurs gimnastyki, boksu, lekkiej atletyki, sztuki charakterystycznego się, przebieżania itd. Jeżeli kandydat przejdzie zwycięsko przez ten kurs wyprawy, to potem posyła ją do szkoły policyjnej w Hendon, gdzie się zaczyna właściwa nauka.

Środki techniczne, których używają zarówno przesłany jak policjanci, bardzo się wzbogaciły od czasów Szerlocka Holmesa, który nie znał potężnych samochodów, karabinu maszynowego, gazów itd. W szkole policyjnej uczniowie poznają szereg dziedzin współczesnej techniki. Teoretycznie i praktycznie uczy się czym są powozowy, samoloty, łodzie motorowe, statki, auto, radio, telefon, promienie ultrafioletowe, zapoznają się z bakteriologią, autostręgnię i. Zostają soferami, amatorami, chemikami, pilotami, radiotelegrafistami, inżynierami itd,

a później specjalizują się w jednej z tych dziedzin. Słowem stają się prawdziwymi magazynami wiedzy teoretycznej i praktycznej. Uczestniczą również na kursy psychologii i kryminologii, na których wykładają profesorowie uniwersytecy.

W Hendon znajduje się t. zw. Czarne muzeum, stanowiące zbiór dokumentów rozmaitych „corpus delicti” i opisów odnoszących się do słynnych zbrodni i sposobów wykrycia ich sprawców. Uczniowie muszą te fakty poddać analizie i zastanawiać się, jakoby postąpili, gdyby im powierzono dany problem.

Odciski palców okazały się nie wystarczające przy identyfikowaniu sprawców zbrodni i przestępstw. Okazało się bowiem, że można je zmieniać drogą odpowiednich zabiegów. Nałamiżyły by w statkówce czarnej są charakterystyczne dla każdego człowieka i nie da się zmienić. Waku tego archiwu policyjnego zawierają bogate kolekcje fotografii i zdjęć, w których wyjątkowo bardzo się przysłady przy śledztwie.

Studia aspirantów policyjnych trwają dwa lata i stwarzają dla nich podstawę, w której później

zwykle ofiarowywania złotego klucza członkom rodziny królewskiej, którzy biorą udział w ceremonialnym otwarciu nowego gmachu. Królowa-wdowa, która brała udział w niezliczonych uroczystościach tego rodzaju, ma już ponad sześć złotych kluczy, z którymi nie wiadomo, co robić. To też królowa postanowiła zerwać z tym zwyczajem, nie przyjmować więcej złotych kluczy, a klucze były, które, żelazne pozostać inicjatorom uroczystości.

kazdego dnia, gdzie dyskutuje się nad metodą, która należy w danym wypadku zastosować. Uczniowie muszą te fakty poddać analizie i zastanawiać się, jakoby postąpili, gdyby im powierzono dany problem. Odciski palców okazały się nie wystarczające przy identyfikowaniu sprawców zbrodni i przestępstw. Okazało się bowiem, że można je zmieniać drogą odpowiednich zabiegów. Nałamiżyły by w statkówce czarnej są charakterystyczne dla każdego człowieka i nie da się zmienić. Waku tego archiwu policyjnego zawierają bogate kolekcje fotografii i zdjęć, w których wyjątkowo bardzo się przysłady przy śledztwie.

Studia aspirantów policyjnych trwają dwa lata i stwarzają dla nich podstawę, w której później

Królowa Maria ma dość złotych kluczy

Angielska królowa-wdowa zaproszona została na uroczystość otwarcia nowego kolegium dla dziewcząt w Essex. Dyrektorka zakładu otrzymała w przeddzień uroczystości następujący list od sekretarza osobistego królowej: „Jej Wysokość złożył sobie, abym powiadomił panią, iż prosi o nieofiarowanie jej złotego klucza w czasie ceremonii inauguracyjnej. Jej Królowa Mość pragnie dokonać otwarcia głównych drzwi przy pomocy zwykłego klucza żelaznego”. Otóż w Anglii istnieje

zwyczaj ofiarowywania złotego klucza członkom rodziny królewskiej, którzy biorą udział w ceremonialnym otwarciu nowego gmachu. Królowa-wdowa, która brała udział w niezliczonych uroczystościach tego rodzaju, ma już ponad sześć złotych kluczy, z którymi nie wiadomo, co robić. To też królowa postanowiła zerwać z tym zwyczajem, nie przyjmować więcej złotych kluczy, a klucze były, które, żelazne pozostać inicjatorom uroczystości.

Kino zabija teatr

Pomimo pozorów, sytuacja teatru w Francji jest niemal katastrofalna. W sytuacji tej oczywście dominującą rolę odgrywa połączenie teatru na prowincji. Odcyfy: w r. 1929 odbyły się w całej Francji 38.792 przedstawienia teatralne, w r. 1935 już tylko 28.588, a z r. 1937 przynosi już tylko 21.710 przedstawień. Sprawa wpływow przedstawia się jeszcze gorzej, ponieważ nie tylko

się zmniejszyły, ale również wartość franka jest znacznie mniejsza. W r. 1929 wpływy kasowe wszystkich teatrów wyniosły 346.471.546 fr., w r. 1935 już tylko 194.143.197 fr., a w roku ubiegłym niewiele ponad 140 milionów. Wpływy z kino-teatrów natomiast rosły z roku na rok. W r. 1933 wyniosły 957 mln., w r. 1936 osiągnęły 989 mln., a w r. 1937 przekroczyły miliard franków.

Zdrada w Ilfracombe

W angielskiej miejscowości Ilfracombe doszło do niezwykłego incydentu między tamtejszymi młodzieńcami a pannami. Przed rokiem bowiem powstał w tej miejscowości klub, złożony z młodzieńców, którzy wzajemnie złożyli przyrzeczenie, że żaden nie ożeni się. Fakt ten wywołał wielkie oburzenie kandydatek do ołtarza w Ilfracombe. Postanowiły one użyć wszystkich możliwych środków, aby klub rozbić. I, jak się okazało, udało się im to wykonać,

wcześniej nawet, niż zamierzały. Przez pierwszy doroczny walny zebraniem wzięło ślub 10-u członków tego klubu, a 12 było zarezerwowanych. Należeli sobie wyobrazić jaki przedziwny walny zebranie. Przedwiośnie nie był nawet w stanie zagać tego zebrania. Zrezygnowały się okrzyki: „Przeć! Zdradca!” Okazało się bowiem, że w przeddzień walnego zebrania sam pan przewodniczący zaryczył się. Panny z Ilfracombe zatrzymowały.

Może to pomoże

Ameryka jest krajem rekordów i tempa. Na autostradach samochodów idą w zawody z wiatrem. Ale w miastach patrzą im na palce... raczej na kola. Otóż gubernator Kalifornii wydał rozporządzenie, aby każde auto, które ślalo się przychylna jakiegos wypadku dostało znak ostrzegawczy. A więc gdy mr. lks, jadąc

z nieprzepisaną szybkością, wpadnie nie na latarnie, na drzewo, na wóz czy też na istotę żyjącą, poza odpowiedzialnością karną spółka go jeszcze coś równie niemilego; na przedniej szybie wozu należona będzie czerwona etykieta. Etykieta oznacza: „Baczność! właściciel wozu jest specjalistą od nieszczęśliwych wypadków”.

Z Dalekiego Wschodu

Reproduujemy charakterystyczny obrazek z życia wielkiego miasta na Dalekim Wschodzie. Na ile wielkomiejski panomary wschodniej, żółty człowiek t. zw. „rikaza” ciągnie swój wózek z pasażerem.

Tysiąc dzieci z Polesia w Warszawie

Do Warszawy przybyła wycieczka tysiąca dzieci szkolnych z Polesia. Dzieci poleskie zabawia w Warszawie cztery dni.

Sześć uderzeń młotką*)

Jana Kepesza aresztowano na granicy i odtransportowano do Budapesztu. Wybrał się do Austrii za fałszywym paszportem. W budapeszteńskim urzędzie po policyjny przy ulicy Hrcini opisał go tak: „wiek — 23 lata; miejsce urodzenia — Mezogató; wyzna nie — reformowane; zawód — krawiec; od trzech lat bez pracy. Wzrost — 162 centymetry. Plecy przycgarbione, szczerpy. Kolor włosów — ciemny blond; oczy — niebieskie; usta — normalne; nos — równy; zęby — zdrowe”.

Po zanotowaniu tego wystąpienie w protokole nik się już nie interesował Kepeszem. Nie dawano mu ani jedzenia ani picia. Gdy go wreszcie wezwano na przesłuchanie, to dziecinny plaziawizm głosem poprosił o szklankę mleka.

W oczach urzędnika policyjnego odnalazło się zdumienie, co za dziwne życzenie ze strony tego areszanta! Areszant miał dwadzieścia trzy lata, ale nikt by mu nie dał więcej niż szesnaście. Pod błękitnymi oczyma ciemne kręgi, w kącikach ust dwie głębokie zmarszczki, zdrowe zęby szeregają, szczerpyim ciemem o przysię-
*) Opowiadanie — cyklu „Współczesna Europa”.

biłonych plecach wstrząsa dreszcz. — Nie jestem mleczarzyną! — urzędnik policyjny odrzuca prośbę Kepesza, raczej ze znużeniem niż ze złością.

— Od kogo i w jaki sposób otrzymał pan fałszywy paszport? Dlaczego chciał pan porzucić Węgry? Pomóc panu mogą tylko szczere zeznania, — osłania ziewaniem rękę, zdobną pocięścionkami.

Kepesz mlecząco przyjął odmowę. Wyszuchawszy pouczenia o znaczeniu szczerzego przyznania się do wszystkiego, sknął potakująco głową, która z lat dziecinych zachowała cechy rachityczne. Widać było, że Kepesz z wielkim trudem czeka na chwilę, w której zanie mówić.

Zabiłem Dawida Bluma, — powiedział cicho, — pięciu, a może sześciu uderzeniami młotką. Za robotę dostałem sto dwadzieścia pengoz*, dwie parcie wypiętych kateosów i ten właśnie paszport. Urzędnik policyjny zerwał się z miejsca. Niewiarogodne szczęście! Po tyłu nudy, głupich, nie nie znaczących sprawach... nareszcie, nareszcie! Sprawa Bluma, która

już od 3-ech dni trzymam w straszliwym napięciu całe miasto, sprawa, nad którą dniami i nocami pracuje dwunastu najwybitniejszych detektywów, sprawa, o której gazety podają sensacyjne informacje! Ten rozdygotany chłopiec, siedzący z opuszczoną głową, na drugim końcu biurka jest chyba dla urzędnika zwiastunem kariery i sławy. Wymienienie! Istotnie, niezwykle szczęście! Kazał przynieść szklankę mleka i czekając, aż je przyniosą, poczęstował Kepesza papierosem. Ale chłopiec polnąszą przeczają głowa. Trąsają się cały od bezgłośnie- go kłania. Nie odpowiadał na pytania urzędnika. Może ich nawet nie słyszał. Wypił mleko łapczywie, omal nie pokłnąwszy szklanki.

Kepesz ołtarz usta rękawem marynarki — rękaw tak kusy, że czerwone rękę odsłonił się prawie do od przyzwoite. Później Kepesz otarł oczy i spojrzal na urzędnika.

Los pański złądził może jedynie szczerza skrucha. Kepesz sknął potakująco głową. Przynął oky i zaczął nieomal bezdźwięcznie swa opowieść.

„Całą tę sprawę wymyślił pan Blum. Dawno już, przed trzema tygodniami, a może nawet przed miesiącem, to znaczy wtedy gdy zbankrutował. Pan Blum miał ma-

gazyń mód na rynku Mezogatu, na przeciw apteki. Było to bardzo rentowne przedsięwzięstwo. Ale teraz... wszak pan wie... z dwunastu tysięcy mieszkańców Mezogatu sześć do siedmiu tysięcy teraz głodują. Kłós tera kupuje laki to war? Nie dzwignę, to zbankrutował. Miał tylko pięćdziesiąt dzieci, których zyczącywano do dostawki. Pan Blum wszystkiego próbował, ale kryzys... Przed tem znanem panu Bluma tylko z widzenia. Matka moja mieszka w drugim nadziemiu jego domu. Matka moja, żać za przeproszeniem pana, wdowa. Ojciec mój poległ bohater- ską śmiercią w Dobrodo. Miałem wtedy jeszcze pięcioro dzieci, stawa, teraz żyje tylko dwoje. Jestem najstarszy.

Pewnego razu, przed trzema, a może czterema tygodniami właśnie siedziałem po podwórku i rozmawiałem się jak dobrze było polecał tam, gdzie wyczułają kawę do morza. Taki kraj, za przeproszeniem pana, istnieje, ludzie tam oczywiście, nie głodują. Wtedy właśnie, gdy zastanawiałem się nad tym, że trzeba polecał do takiego kraju, zagadnął mnie pan Blum.

— Dobry wieczór... odezwał się i podał mi rękę.

Było to za dnia, ale tak właśnie powiedział: „Dobry wieczór!” — Wiedziałem, że dostanie mnie za miesiąc, że powiedział: „Dobry wieczór!” i podał mi rękę. Później

spytal mnie, gdzie pracuję. Bardzo go zdziwila moja odpowiedź i zainteresował się wobec tego, z czego żyję. Nie mogłem mu na to odpowiedzieć. Czyż można odpowiedzieć, z czego żyję bezrobotny?

Pan Blum był ode mnie znacznie wyższy. Był to rosy, zażywny, włosy męczyzna o czarnej owalnej twarzy. W trakcie rozmowy zdawał mi często złoty okularzy i przecierał je chusteczką.

— Trzeba coś zrobić, — powiedział pan Blum, a gdy spostrzegł, że chce odejść, to przytrzymał mnie za marynarkę — Może pan wstąpi do mnie? — zaproponował.

— Nie chciałem iść, ale później mimo to poszedłem. Poszedłem nie dlatego, iżbym sądził, że może do mi o go zjedzenia, ale dlatego, że przypomniałem sobie, iż poprzedniego dnia zlyczywano go go przedsięwzięstwo.

W mieszkaniu pan Blum poczęstował mnie papierosami. Ale ja, za przeproszeniem pana, nie palię — ze względu na płuc. Pan Blum, za przeproszeniem pana, zamknął drzwi i spuścił stary, tak, że w pokoju zapanaowały zupełnie ciemności. Chciałem odejść, ale pan Blum dał mi pengoz i poprosił, abym pozostał. W pokoju nie prawie nie było widzi, nie mimo to dostarczyłem, że pan Blum zasłonił oczy i wykonał i ustiał takie, jak gdyby płakał. Spytal mnie, czy umiem

dochować tajemnicy. Później zapytał mnie, czy jestem odważny. I później — czy jestem silny. Zaczęłam się trząść i powiedziałem, że jeśli mi nie otworzą drzwi, to będę krzyknąć.

Z pengoz kupilem chleba, margaryny i cebuli.

— Żle skończył się — powiedział ją moja matka, ujrawszy przywiezione do domu zakupy. Zobaczył, że marnie skończył.

— Myślała, za przeproszeniem pana, że to ukradłem.

Przez całą noc miałem dreszcz. Należał przy pan Blum znowu mnie zagadnął. Poszedł ze mną na drugie podwórko i ukazał mi, że żyję sobie bardzo ciężko. Później znowu mnie zapytał, o czego żyję. Tak się zapętlowało doпытывал, że mu wszystko opowiedziałem. O śmierci mojego ojca, o pięciu latach terminu u Engla, o Słowaczynie, gdzie szukał pracy. — Gdybym powiedział, że Słowaczynie, to proszę pana, dostałem pracę, ale niezadowolony straciłem ją, bo je stem za przeproszeniem pana, kłep skiem krawcem. W jaki sposób mogłem zostać obdym krawcem? U Engla od rana do wieczora zajęty byłem dziełem, a w zakresie mojego fachy wyprawałem tylko fastrygi i oddosiłem teraż klientom. To jame, że teraz jestem marnym krawcem. Od kilku lat jestem bez pracy.

(DOKONCZENIE NASTĄPI).

